

XXIII PREMIS INTERNACIONALS LIBERPRESS · XXIII LIBERPRESS INTERNATIONAL AWARDS

LIBER **PRESS**

Diputació de Girona

1822-2022

ELS PREMIS INTERNACIONALS LIBERPRESS 2022

L'Associació LiberPress és una associació sense ànim de lucre, nascuda el 1999, que procura per una cultura de la solidaritat i per la seva defensa. El nostre interès se centra a treballar i col·laborar perquè la societat sigui cada cop més democràtica, tolerant, humana i solidària. També fem nostre el lema de la Revolució Francesa, que es concreta encertadament en tres paraules: «Libertat, igualtat i fraternitat».

A les paraules anteriors podríem afegir-ne moltes altres, imaginades o escrites per qualsevol de nosaltres, però quedem-nos amb dos conceptes més: pau i defensa dels drets humans. Tots expressen el que desitgem per al benestar dels homes i les dones, el que volem per deixar un món molt millor als nostres fills i nets. Ells, sense dubte, s'ho mereixen.

Venim d'una emergència sanitària global. Això ens ha fet veure com mai la solidaritat humana, de la qual ens hem de felicitar i que modestament vàrem poder premiar l'any passat. Aquella noblesa, aquella bondat, ens havia portat a pensar que, tal vegada, canviarien les coses. Malauradament, continuen cada cop més els conflictes bèl·lics, els excessos d'alguns dirigents, el retorn d'ideologies que creïem haver deixat enrere, les intoleràncies religioses, les desigualtats, l'augment de les migracions, l'evidència del canvi climàtic... I nosaltres volem contribuir a fer un món millor amb una petita acció des d'un petit racó del món —però prou important per a nosaltres— com és Girona, una província meravellosa, una ciutat esplèndida. Des d'aquí volem arribar molt més enllà, amb aquesta il·lusió i aquesta esperança. Hi ha molta feina a fer. Tothom ha de posar-hi de la seva part perquè les coses canviïn.

Els premis LiberPress es donen a persones, comunitats i entitats que han treballat o treballen per un món millor, que són un veritable exemple de com es pot treballar pensant en els altres, que es mereixen que els donem les gràcies. I enguany, després d'una pausa forçada, aquests premis els rep gent que val la pena tenir a prop, a qui cal fer costat i escoltar, de qui cal aprendre.

Benvinguts! Per la vostra generositat, moltes gràcies!

Associació LiberPress

LIBERPRESS

 Diputació de Girona

2 1822-2022

TOTS ELS PREMIS LIBERPRESS 1999-2021

Premis LiberPress

- 1999. Ignacio Ramonet (Le Monde Diplomatique)
- 2000. José Fort (L'Humanité)
- 2001. Ramon Chao i El País
- 2002. Ryszard Kapuscinski i J.A. Ezcurra (Triunfo)
- 2003. Reza
- 2004. Eduardo Haro Tecglen
- 2005. Gervasio Sánchez i Boban Minic
- 2006. Jon Lee Anderson
- 2007. Marjane Satrapi i Enrique Meneses
- 2008. Georges Corm
- 2009. Mark Abley
- 2010. Igor Kostin i Tomàs Alcoverro
- 2011. Steve McCurry
- 2012. Sami Nair
- 2013. Antonio Fraguas, Forges
- 2014. Festival Visa pour l'Image
- 2015. Charilie Hebdo
- 2016. Caddy Adzuba
- 2017. Jaume Capdevila, Kap
- 2018. Peter Kuper
- 2019. Lisa Lovatt-Smith
- 2020-21. Col·lectius pandèmia Covid 19

Premis LiberPress Catalunya

- 2008. Haris Silajdzic
- 2009. Futbol Club Barcelona, per Unicef
- 2010. Maria Nowak
- 2011. USAP
- 2012. Josep Fontana i Museu Memorial de l'Exili de la Jonquera
- 2013. Eduard Punset i Veïns del barri d'Angrois, Santiago de Compostela
- 2014. Moshé Haelyon
- 2015. ACNUR
- 2016. Giuseppina Nicolini
- 2017. Femen
- 2018. Metges Sense Fronteres
- 2019. El poble saharauí
- 2020-21. Col·lectius pandèmia Covid 19

Premis LiberPress Cançó

- 2007. Raimon
- 2008. Daniel Viglietti
- 2009. Luís Eduardo Aute
- 2010. Claude Martí

- 2011. Maria del Mar Bonet
- 2012. Manu Chao
- 2013. Joan Manuel Serrat
- 2014. Franca Masu
- 2015. Martirio
- 2016. Silvio Rodríguez Domínguez
- 2017. Maria Farantouri
- 2018. Marina Rossell
- 2019. León Chávez Teixeira
- 2020-21. Col·lectius pandèmia Covid 19

Premis LiberPress Associació

- 2003. Plataforma ciutadana Nunca Mais
- 2004. Associació humanitària Handicap Santé
- 2005. Le Monde Diplomatique (edició castellà)
- 2006. Fondation France Libertées
- 2007. Fundació Mares de Srebrenica i Fotògrafs per la Pau
- 2008. Consejo General de la Abogacía
- 2009. Associació Perich Sense Concessions
- 2010. Amel Assotiation (Líban)
- 2011. Escola Cultura de Pau
- 2012. Associació D.A.M.E. Maternitat d'Elna
- 2013. Cartooning for Peace/Dessins pour la
- 2014. Amnistia Internacional
- 2015. Fundació Rosa Oriol
- 2016. oVIDAdos
- 2017. Pallassos sense Fronteres
- 2018. Fundació de Oncologia Infantil Villavecchia
- 2019. La Fundación Crisálida i Jacinto
- 2020-21. Col·lectius pandèmia Covid 19

Premis LiberPress Cinema

- 2003. Montserrat Armengou i Ricard Belis
- 2004. Lockman Slim i Monika Borgmann
- 2005. Constantin Costa Gavras
- 2006. José Maria Berzosa
- 2007. Carles Bosch
- 2008. Tomàs Mallol
- 2009. Giuliano Montaldo
- 2010. Centro Buñuel de Calanda
- 2011. Agnès Varda
- 2012. Elías Querejeta
- 2013. Jirí Menzel
- 2014. Justin Webster
- 2015. Javier de Lucas
- 2016. Robert Guédiguian

2017. Paolo Bianchini
2018. Silvia Venegas
2019. Radu Mihaileanu
2020-21. Col·lectius pandèmia Covid 19

Premis LiberPress Camins

2008. Jordi Esteva
2009. José Antonio Labordeta
2010. Leonard Mlodilow
2011. Gilbert Shelton
2012. Pedro Miguel Etxenike
2013. Leo Bassi
2014. Salomó (Mon) Marquès
2015. Titouan Lamazou
2016. Josele Ferré
2017. Roser Rosés Senabre
2018. Montserrat Fontané
2019. Women's Link Worldwide
2020-21. Col·lectius pandèmia Covid 19

Premis LiberPress Literatura

2008. Joan Margarit
2009. Tom Sharpe
2010. Ramiro Pinilla
2011. Josep Maria Castellet
2012. Manuel Costa-Pau
2013. Joan Guasp
2014. Llibreria 22
2015. Petros Márkaris
2016. Mathias Énard
2017. Bernardo Atxaga
2018. Almudena Grandes
2019. Nuccio Ordine
2020-21. Col·lectius pandèmia Covid 19

Premis LiberPress Memorial

2008. Gerda Taro
2009. José "Zeca" Alfonso
2010. Víctimes Civils de Marjayún
2011. 17 rosas de Guillena, Sevilla
2012. Als infants morts al camp d'Argelés
2013. Lise London
2015. Sarajevo i Srebrenica
2014. Virgilio Giotti
2016. Claude Nougaro
2017. Salvador Puig Antich
2018. Carles Rahola i Llorens
2019. Berta Cáceres
2020-21. Col·lectius pandèmia Covid 19

Premi LiVerdPress

2014. Fundació Mar
2015. Carlos Drews
2016. Fundació Mona
2017. Greenpeace
2018. Carlos Magdalena
2019. Seo Birdlife
2020-21. Col·lectius pandèmia Covid 19

Els Cartells

1999. Forges
2000 Wolinsky
2001 Cesc
2002 Charb
2003 Chumy
2004 Wozniak
2005 Juan Ballesta
2006 Amin El Bacha
2007 Kap
2008 Muntañola
2009 Dani Torrent
2010 Fer
2011 Pierre Jammes
2012 Xavier Roqueta
2013 Kim / Plantu
2014 Jordi Gispert
2015 Willem
2016 Raquel Guiu
2017 Vázquez de Sola
2018 Kuper
2019 Roser Oliveras
2020-21 Marc Vicens

LIBER PRESS

Diputació de Girona

L'artista, dibuixant i activista pels drets humans iranià **Kianoush Ramezani** participa en el Moviment Verd i la Cartoonists Rights Network, i exposa la seva obra en galeries d'art de la capital. Donada aquesta implicació política, va fugir de l'Iran i el 2010 es va refugiar a França. Continua treballant com a dibuixant de premsa, sobretot a *L'Internacional Courrier*, *La Croix*, *Nosaltres Demain*, etc. El 2015 va crear l'associació United Sketches, amb dibuixants de tot el món, amb l'objectiu de promoure la llibertat d'expressió. També ha pres posició públicament sobre qüestions d'actualitat, com ara l'acord nuclear i la situació política a l'Iran, la revolució iraniana, els moviments de la societat civil, etc.

KIANOUSH RAMEZANI

KIANOUSH RAMEZANI rep el Premi LiberPress 2022 per la seva valentia i decisió a denunciar els fonamentalismes religiosos, els totalitarismes; per lluitar contra la intolerància i la deshumanització; per defensar les dones i les seves llibertats; per demanar la igualtat de tothom i el respecte i l'aplicació dels drets humans en el món, però sobretot en el seu país, l'Iran, la qual cosa ha fet que hagi hagut d'exiliar-se com a refugiat polític, posant la seva vida en risc. I el rep també per dibuixar totes aquestes disbauxes, les injustícies i crueltats, i fer-ho amb enginy, duresa i mordacitat; perquè amb llapis i tintes pot omplir de colors i tendresa un món que malauradament els tirans i els imbècils ens mostren només en blanc i negre, i massa sovint també amb el roig de la sang.

PREMI LIBERPRESS 2022

LIBERPRESS

 Diputació de Girona

2 1822-2022

BAHÁ'Í INSTITUTE FOR HIGHER EDUCATION

PREMI LIBERPRESS 2022

Els bahai són una comunitat religiosa minoritària a l'Iran que va patir, i està patint, genocidi pel fet de no ser musulmana. Una gran part dels seus líders, professors, professionals o artesans, han estat executats i el govern de l'Iran tracta d'exterminar-los i predica la violència dels musulmans envers ells. La comunitat bahai, que practica la no-violència, que creu en la igualtat de dones i homes i en l'educació obligatòria universal, ha hagut d'emigrar per tot el món. Al seu país no tenen dret a anar a la universitat, i l'accés al treball els està molt limitat. El 1987, davant la impossibilitat d'anar a la universitat dels joves, la comunitat bahai va crear el **BIHE (Bahai Institute for Higher Education)** i es va organitzar perquè moltes llars particulars fossin campus universitaris privats, on els professionals bahais ensenyaven als joves tots els seus coneixements. Va ser tan important aquesta iniciativa, que reberen classes telemàtiques de molts professors universitaris no bahais de tot el món, especialment dels EUA i el Canadà, i aquests estudiants van ser rebuts i estan plenament acceptats a les universitats foranes (són més de cent les universitats que ensenyen als estudiants bahais i tenen professors d'aquesta comunitat).

BIHE (BAHAI INSTITUTE FOR HIGHER EDUCATION) rep el Premi LiberPress 2022 per ser un dels projectes vitals més importants de la comunitat bahai; per la seva imaginació, tenacitat i esforç; per la seva lluita per la igualtat entre homes i dones; per ser una institució cabdal en una comunitat que no creu en la violència i sí en l'ensenyament universal. Com diu Marjan Davoudi, de l'Indiana University, antiga estudiant bahai i ara professora de psicologia al BIHE, aquesta és la gran aventura «de l'amor pel coneixement, i un cas sense precedents en la història de l'educació».

LIBERPRESS

 Diputació de Girona

2 1822-2022

Manuela Carmena Castrillo (Madrid, 9 de febrer de 1944) és una advocada laboralista, magistrada, jutgessa emèrita i política espanyola, que va ser alcaldessa de Madrid (2015-2019). Anteriorment, entre 1996 i 2001, també va exercir de vocal del Consell General del Poder Judicial. Va començar els estudis de dret a la Universitat de Madrid, però, expedientada per les seves activitats en moviments estudiantils democràtics, va obtenir finalment la llicenciatura el 1965 a la Universitat de València, any en què va ingressar al Partit Comunista d'Espanya (PCE). Va exercir com a advocada davant del Tribunal d'Ordre Públic per defensar els obrers i detinguts durant la dictadura de Francisco Franco. També va ser cofundadora del despatx laboralista en el qual es va produir la matança d'Atocha de 1977. Ja com a jutgessa, va lluitar contra les corrupteles existents als jutjats i el 1986 va rebre el Premi Nacional dels Drets Humans. El 1996 va ser nomenada vocal del Consell General del Poder Judicial pel Senat, a proposta d'Esquerra Unida, i va ser una de les fundadores de l'associació progressista Jutges per a la Democràcia. Carmena va ser presidenta-relatora del Grup de Treball sobre Detenció Arbitrària de l'Organització de les Nacions Unides. Posteriorment, el 2015, va ser elegida alcaldessa de Madrid (2015-2019). A les eleccions municipals següents la seva llista va ser la més votada, però un pacte entre el Partit Popular, Ciutadans i Vox va donar l'alcaldia al PP. Dos dies després, Carmena va renunciar a la seva acta de regidora.

MANUELA CARMENA

MANUELA CARMENA rep el Premi Catalunya 2022 per la seva inigualable trajectòria democràtica i de defensa de les llibertats i dels drets humans. Des de tots els àmbits nacionals i internacionals on ha estat (jurídics, polítics, socials, culturals, literaris...) ha treballat contra la corrupció i contra els totalitaris, en defensa de les dones i dels més desvalguts. Una advocada entregada i exemplar, una jutgessa humana i solidària, i una alcaldessa emblemàtica. Pel seu compromís, per la seva feina, per tota la il·lusió que ens ha sabut transmetre, moltes gràcies, Manuela.

PREMI LIBERPRESS CATALUNYA 2022

LIBERPRESS

 Diputació de Girona

20 **1822-2022**

CAHIERS DU CINÉMA

PREMI LIBERPRESS CINEMA 2022

Cahiers du Cinéma és una revista de cinema francesa fundada el 1951 per André Bazin, Jacques Doniol-Valcroze i Joseph-Marie Lo Duca. Va suposar el desenvolupament de l'originària *Revue du Cinéma* juntament amb els membres de dos cineclubs parisencs: Objectif 49 (Bresson, Cocteau, Alexandre Astruc, etc.) i el Ciné-Club du Quartier Latin. Inicialment, va tenir com a editor Éric Rohmer (Maurice Scherer), i va incloure entre els seus col·laboradors (gràcies a l'empenta d'André Bazin) Luc Moullet, Jacques Rivette, Jean-Luc Godard, Claude Chabrol i François Truffaut. Va estar lligada a la *nouvelle vague*, que va renovar el cinema francès i va influir en el cinema internacional. Més endavant, el 1963, Jacques Rivette va ocupar el paper directiu defensant amb claredat la *nouvelle vague* i prestant després més atenció al cinema de directors no nord-americans: Buñuel, Antonioni, Pasolini. Després vindria el nou cinema brasiler, japonès, polonès, txec, canadenc o suís, d'acord amb una obertura mundial del cinema, progressiva, i amb la dissolució d'un únic model: el dogma americà, que els havia servit per renovar-se, cap al 1965. La revista compta amb edicions en diversos idiomes, la qual cosa suposa la difusió de la cinefília francesa i la seva reconversió en altres països. Des del 2007, la revista va ser editada a Espanya. L'últim número publicat, el desembre de 2011, anunciava la seva desaparició a Espanya, però l'antiga editorial prometia una nova revista, *Caimán Cuadernos de Cine*, que volia seguir amb el mateix esperit, la qual cosa ha fet fins avui.

CAHIERS DU CINÉMA rep el Premi Liberpress Cinema 2022 per ser la gran revista mítica del cinema, per la seva esplèndida trajectòria com a publicació crucial per a la història del cine francès especialment, però també per a la cinematografia mundial. S'ha distingit històricament per ser una revista progressista, innovadora, crítica; per ser la base de la *nouvelle vague*; per haver-hi inclòs, com a directors i redactors, molta de la gent més lúcida del món del cinema. Ha promogut des del seu inici una cultura oberta, solidària i creativa. Sens dubte, és un exemple meravellós en el món de l'art.

LIBERPRESS

Diputació de Girona

200 1822-2022

L'àmbit d'actuació del **Programa Òdos** és la prevenció secundària del tràfic de persones i l'atenció a situacions d'especial vulnerabilitat: el perfil al qual s'adreça la intervenció integral d'Òdos són persones que es troben en una situació de risc de caure en xarxes d'explotació, en tractar-se de dones i menors. Per donar resposta a les famílies que arriben a Espanya, el Programa ÒDOS està format per una xarxa d'entitats d'intervenció i acompanyament, entitats de l'àmbit jurídic, entitats de l'àmbit universitari i institucions públiques. Fins a un total de 41.861 persones van arribar irregularment a Espanya per via marítima o terrestre al llarg del 2020, la qual cosa suposa un augment del 29 % sobre les arribades del 2019, segons dades de Ministeri de l'Interior. D'aquestes, més de 2.000 persones eren dones, i més de 4.800 eren menors d'edat que havien arribat sols o en companyia d'una persona adulta. Segons les últimes xifres disponibles (Memòria de la Fiscalia 2019), durant l'any 2019 van arribar a Espanya un total de 509 infants (278 nens i 372 nenes) acompanyats d'adults que afirmaven tenir-hi un vincle maternofilial o paternofilial sense acreditar-ho de manera fefaent. En la majoria dels casos procedien de països subsaharians (especialment de Costa d'Ivori i la República de Guinea). A causa de la pandèmia actual, des d'abril de 2020 hi ha hagut un canvi en les rutes migratòries, i l'arribada de dones subsaharianes acompanyades d'un menor ha estat el perfil majoritari a les illes Canàries.

PROGRAMA ÒDOS rep el Premi LiberPress Associacions 2022 per la seva immensa i humanitària tasca a recollir, ajudar, protegir i acompanyar les dones i els infants més vulnerables, que han passat l'estret en pastera, molts d'ells víctimes del tràfic de persones, atenent-los, formant-los i finalment oferint-los la possibilitat de començar una vida millor i més digna. Per la solidaritat i l'humanisme de tants treballadors i treballadores que fan que tot això sigui possible, i que són, per a aquesta gent desvalguda, el rostre i el cor més tendres i càlids d'Europa.

PROGRAMA ÒDOS

PREMI LIBERPRESS ASSOCIACIÓ 2022

LIBERPRESS

Diputació de Girona

2018-2022

QUICO PI DE LA SERRA

Francesc Pi de la Serra i Valero (Barcelona, 1942), conegut com a *Francesc Pi de la Serra* o *Quico Pi de la Serra*, és guitarrista i cantautor, un dels històrics representants de la Nova Cançó i posteriorment de la cançó d'autor i el blues. Interessat pel món de la música, va entaular relació amb Els Setze Jutges, i el 1962 va passar a formar part del grup. Poc després va formar el grup Els 4 Gats, que va gravar quatre discos entre 1963 i 1965. El 1964 va obtenir el Gran Premi del Disc Espanyol amb *L'home del carrer*. El 1967 va presentar el seu primer disc de llarga durada, *Francesc Pi de la Serra*, al Palau de la Música Catalana de Barcelona. Va prendre consciència de la situació política i de la situació anormal de la llengua catalana durant la dictadura franquista, i va patir censures i prohibicions. Més tard, va ser ell el primer jutge que es va convertir en professional de la cançó. Després, va cantar al costat de Lluís Llach i Maria del Mar Bonet, entre d'altres. El 1974 va actuar al Teatre Olympia de París, on va enregistrar un disc en directe, i després a Santo Domingo, Portugal, Alemanya, els Estats Units, el Regne Unit, Mèxic, Cuba i el Canadà. El 1979 va editar el disc *Quico i Maria del Mar*, i el 1983 *Pijama de saliva*. El 1988 va editar el disc *Quico, rendeix-te!*, i el 1989 *Qui té un amic*. Dels anys noranta en endavant va presentar programes de ràdio dedicats al jazz. El 1995 va gravar el disc *Amunt i avall*, i el 1997 *No passaran*. El 2007 va editar el disc *Tot*, i va ser guardonat amb la Medalla d'Honor del Parlament de Catalunya en reconeixement de la tasca realitzada amb Els Setze Jutges.

PREMI LIBERPRESS CANÇÓ 2022

QUICO PI DE LA SERRA rep el Premi LiberPress Cançó 2022 perquè ha sabut dotar a la cançó catalana d'un segell únic i original, curull de rebel·lia, senzillesa i emoció. Cada cançó no deixa de ser una denúncia plena d'ironia, de mordacitat, de picardia, amb títols a voltes divertits, i ferotges envers els poderosos. Amb la seva veu i la seva guitarra, que són sensacionals eines de combat, carregades d'humanitat, de finesa i de ràbia, i deixant-ho tot ben triat i garbellat, ens ha fet cantar a tots perquè no deixem de ser els homes del carrer dels qui Quico ens parla. I tot i que és veritat, com diu ell, «que si els fills de puta volessin no veuríem mai el sol», les seves cançons ajuden a tallar-los les ales i, en tot cas, sempre hi hauria d'haver una escletxa de llum en el cel quan cantés.

LIBERPRESS

Diputació de Girona

Gioconda Belli Pereira (Managua, 1948) és una poeta i novel·lista nicaragüenca. El 1972, amb el seu primer llibre, *Sobre la grama*, va abordar sense embuts el cos i la sexualitat femenina. El seu activisme la va portar a militar al Front Sandinista d'Alliberament Nacional (FSLN), de 1970 a 1993, a unir-se a la lluita contra la dictadura d'Anastasio Somoza i més tard a la gestió de la Revolució Popular Sandinista. Belli estudiar a Managua i a Madrid. Després d'obtenir un diploma en publicitat i periodisme a Filadèlfia (Estats Units), va tornar a Managua. Durant la dictadura de Somoza, Belli va ser perseguida i es va exiliar a Mèxic i Costa Rica, fins que, amb el triomf de la Revolució Sandinista el 1979, va tornar a Nicaragua, on va exercir diversos càrrecs en el nou govern fins que hi va renunciar el 1994, en perdre les seves funcions dins del partit i per desavinences amb el rumb autoritari de la gestió de Daniel Ortega. Entre 1982 i 1987, va publicar tres llibres de poesia: *Truenos y arco iris*, *Amor insurrecto* i *De la costilla de Eva*. El 1987 va publicar *El taller de las mariposas*, un conte per a nens. El 1988, Belli va publicar la novel·la *La mujer habitada*. A Alemanya, on el tiratge va arribar a un milió d'exemplars, va obtenir diversos premis, i ha estat traduïda a onze idiomes. El 1990, es va publicar la segona novel·la, *Sofía de los presagios*, i el 1996, *Waslala*. El 2001 va aparèixer *El país bajo mi piel*, memòria dels anys en el sandinisme. El 2005 va publicar *El pergamino de la seducción*; el 2008, *El infinito en la palma de la mano*; el 2010, *El país de las mujeres*, i el 2014, *El intenso calor de la luna*.

GIOCONDA BELLI

GIOCONDA BELLI rep el Premi LiberPress Literatura 2022 per la seva sensibilitat, valentia i tendresa en les seves obres, tant de poesia com de prosa; pel seu coratge i compromís amb les dones del seu país (Nicaragua), però també d'arreu, i amb les llibertats i la defensa dels drets humans. I per la seva coherència política, que l'ha enfrontat, valerosament, als vells dictadors i als nous dictadors; per la seva implicació i entrega en la lluita antisomocista, que la va portar a ser una veritable guerrillera i portaveu del Front Sandinista d'Alliberament Nacional; per la seva veu i per les seves paraules. La seva poesia és social i atrevida, innovadora, audaçment amorosa i dolça, com en el poema «Amor de frutas»: «Déjame que esparza | manzanas en tu sexo | néctares de mango | carne de fresas. | Tu cuerpo son todas las frutas».

PREMI LIBERPRESS LITERATURA 2022

LIBERPRESS

 Diputació de Girona

20 1822-2022

KIM THÚY

PREMI LIBERPRESS CAMINS 2022

Quan tenia deu anys, **Kim Thúy** va fugir del seu Vietnam natal amb els pares i els dos germans en una pastera fins a arribar a un camp de refugiats a Malàisia. El 1978, es va instal·lar a Granby, al Quebec, sense parlar francès encara. Va estudiar un doble títol universitari a la Universitat de Montreal, i es va llicenciar en lingüística i traducció el 1990 i en dret el 1993. Kim Thúy va treballar com a advocada uns quants anys, tres a Saigon, abans de començar una carrera a l'hostaleria. Va continuar treballant paral·lelament com a traductora, intèrpret, costurera i cronista gastronòmica per a la ràdio i la televisió. El 2009, publicava la seva primera novel·la, *Ru*, inspirada en la seva experiència com a refugiada vietnamita. Traduït a més de vint-i-cinc llengües, el llibre es va convertir en un best-seller tant a França com al Quebec. El 2011, Kim Thúy va escriure, amb Pascal Janovjak, l'obra *À toi*, un recull de cartes entre dos nens de l'exili que s'han adaptat al nomadisme. Amb *Mãn*, publicada el 2013, Kim Thúy perseguia l'exploració de la seva doble identitat i la seva relació amb la cuina, i tornava a reflexionar sobre el desarrelament i la construcció personal lluny de la cultura d'origen. El 2017 publicava la seva nova obra culinària, *Le secret des vietnamiennes*, que aplega receptes de menjar tradicional i secrets de preparació transmesos entre les dones de la seva família, generació rere generació.

KIM THÚY rep el Premi Camins 2022 perquè ja de ben petita hagué de començar a fer camí, el camí de l'exili des del Vietnam en una altra pastera del seu temps. Kim ha fet i ha obert molts camins, no només per a ella, sinó per als altres, posant noms i memòria al patiment de la gent; camins també de cuina i gastronomia, de dret i justícia, de teles i teixits. Però sobretot amb la literatura ha practicat la tendresa, narrat la història trista i feliç de la gent senzilla, recordant el camí dels migrants, de la gent que ha de fugir de la guerra, de la venjança i de la por, i parlant de la lluita per l'adaptació i també del reconeixement de la bondat. Només pel seu llibre *Ru* es mereixeria molt més que aquest premi.

LIBERPRESS

Diputació de Girona

200 1822-2022

Eudald Carbonell i Roura (Ribes de Freser, Girona, 1953) és un prehistoriador, arqueòleg, antropòleg, geòleg i paleontòleg català. Va cursar estudis superiors a Girona, Barcelona i París. És doctor en geologia del quaternari (1986) i en història (1988). Ocupa la Càtedra de Prehistòria de la Universitat Rovira i Virgili de Tarragona i és investigador principal del Grup d'Autoecologia Humana del Quaternari d'aquesta Universitat i director de l'Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social (IPHES). Desenvolupa un programa de recerca als jaciments de la serra d'Atapuerca (Burgos), d'on és un dels codirectors. Aquests treballs han contribuït a enriquir el coneixement científic sobre la prehistòria i la paleoantropologia, i a descobrir una nova espècie d'homínid, l'*Homo antecessor*, l'explorador que va sortir del continent africà cap a Europa. També dirigeix les excavacions a l'Abri Romani (Capellades, l'Anoia), un jaciment neandertal on s'ha demostrat que la distància entre el comportament de l'*Homo neanderthalensis* i els primers humans anatòmicament moderns no és tan gran com es postulava fa uns anys. Segons Carbonell, la fabricació d'eines amb altres eines és la propietat que distingeix el gènere *Homo* de la resta d'éssers vius. La selecció tècnica s'ha anat imposant com a mecanisme d'evolució del comportament humà des de fa uns dos milions d'anys. No obstant això, hominització i humanització no són sinònims. La humanització encara no s'ha assolit; només s'hi arribarà amb un pensament social crític.

EUDALD CARBONELL

EUDALD CARBONELL rep el Premi LiVerdPress 2022 per la seva incomparable trajectòria científica, intel·ligent, lúcida, rebel, solidària i a la recerca «d'una consciència crítica de la nostra espècie», si és que finalment és nostra. Ell ha sabut fer-nos moderna la prehistòria i mostrar-nos com la humanitat, en l'era contemporània, ha tingut massa vegades idees i, el que és pitjor, conductes extremadament antiquades, interessades, insolidàries, burdes, i gairebé suïcides. Ens explica com el canvi climàtic i les migracions, tan importants sempre, però més actuals ara, són motors de l'evolució i modifiquen el comportament humà. Postula l'adquisició d'una vida de coneixement, de compromís, de sacrifici, per adquirir una veritable humanització; i les seves opinions són coherents i punyents, a voltes raonadament pessimistes, però plenes d'amor a la vida, al planeta, a la humanitat, i també, com no podria ser d'una altra manera, als Països Catalans. És un home a qui cal escoltar (ja que és un veritable pedagog, potser l'únic títol universitari acabat en g que no té oficialment), encara que a vegades faci por.

PREMI LIVERDPRESS 2022

LIVERD **PRESS**

 Diputació de Girona

2 1822-2022

LLUÍS MARIA XIRINACS

LIBERPRESS MEMORIAL 2022

LIBERPRESS

 Diputació de Girona

2 1822-2022

Lluís Maria Xirinacs i Damians (Barcelona, 1932 - Ogassa, Girona, 2007) fou un polític, escriptor, filòsof i religiós. Xirinacs va fer vuit vagues de fam al llarg de la seva vida. La primera l'any 1969, de set dies, contra la vinculació Església-Estat. La darrera, l'any 1977, de cinc dies, pel Parlament Provisional de Catalunya. La més llarga va durar 42 dies entre 1973 i 1974. La més dura, de fam i set, es va allargar durant set dies a la presó concordatària de Zamora, l'any 1972. Va ser un dels impulsors de l'Assemblea de Catalunya. El règim franquista el va empresonar dues vegades (1972 i 1974-1975). Seguidor de les tesis de Gandhi i de la lluita des de la no-violència, va estar dempeus davant la porta de la presó Model de Barcelona dotze hores cada dia durant un any i nou mesos, fins que es va aprovar a Espanya la Llei d'amnistia de 1977. A causa de la utilització de formes pacífiques d'oposició, Xirinacs va assolir una notable popularitat i va ser nomenat candidat per al Premi Nobel de la Pau els anys 1975, 1976 i 1977. El 1976 va impulsar la Marxa de la Llibertat, un seguit de manifestacions que van recórrer tot Catalunya sota les premisses de llibertat i amnistia. El 1977 es va presentar com a independent al Senat per Barcelona i va aconseguir l'acta de senador. Va formar part del grup parlamentari Entesa dels Catalans. El 1990 Xirinacs va abandonar el sacerdoci. Als 65 anys es va doctorar en filosofia, amb matrícula d'honor en totes les assignatures. El 2004, la Universitat Catalana d'Estiu li va lliurar el Premi Canigó. El seu cos va ser trobat l'agost de 2007 en una zona boscosa als afores d'Ogassa, al Ripollès. Xirinacs va morir de forma natural, segons va confirmar l'autòpsia. Afirmava haver viscut en uns Països Catalans esclaus i acusava la classe política catalana de cobdícia per no plantejar-se la independència sinó com un objectiu a molt llarg termini. Més de dues-mil persones van acudir al seu funeral.

LLUÍS MARIA XIRINACS rep el Premi Memorial LiberPress 2022 en reconeixement de la seva lluita en defensa de la llengua i les llibertats dels Països Catalans, per ser una persona reivindicativa des de la pau i la no-violència, imaginant i creant espais i reivindicacions pacífiques exemplars com la seva estada davant la Model o la Marxa de la Llibertat, entre d'altres, i haver de patir presó per les seves idees; per la seva humanitat amb els més desvalguts i amb la nostra terra, amb què ha donat un exemple clar de solidaritat, de compromís i de coratge.

La pau és l'estat d'una societat que gaudeix de justícia, llibertat i igualtat social, en oposició a la violència o a la guerra. Des del punt de vista del dret internacional, com a instrument promotor de les relacions internacionals i com a canal de racionalització del poder polític dels estats, el dret internacional té entre els seus valors fonamentals la pau i, per tant, estableix com a principi jurídic fonamental la prohibició de l'ús de la força armada.

Es pot parlar d'una *pau social* com de l'entesa i les bones relacions entre els grups, les classes o els estaments socials dins d'un país. En el pla individual, la pau pot designar un estat interior exempt de còlera o odi. En aquest sentit, pot trobar-se en la salutació tradicional «la pau sigui amb vós» (o *xalom* en hebreu, *salam* en àrab). Vinculat al concepte de pau, hi ha el pacifisme, que és l'actitud que defensa que la guerra mai resol els problemes d'una manera millor que les negociacions.

LA PAU

EL GEST

LIBERPRESS

2022

MERCÈ RIBA

AUTORA DELS PREMIS LIBERPRESS

Va néixer a Barcelona l'any 1952. Va estudiar escultura a l'Escola Massana i es va llicenciar en Pintura i Escultura a la Facultat de Belles Arts de Sant Jordi. Amb Àngel Camino i Carles Mauricio va fundar el col·lectiu d'artistes Taller Nou, que tenien com a nexa comú l'obra gràfica. Des de 1979 viu en un poble empordanès, on des del seu taller desenvolupa la seva obra artística dins de la figuració impressionista, tant en escultura com en gravat calcogràfic. Ha fet obra pública per a diverses poblacions i ha exposat regularment a Barcelona, Girona, Cadaqués, Madrid, Bèlgica, Suïssa, França i els Estats Units.

JAUME TORRENT

AUTOR DEL PREMI LIBERPRESS CAMINS

Va néixer a Barcelona l'any 1946. És llicenciat en Dret per la Universitat de Barcelona i té estudis de periodisme. Director de la companyia de teatre La Inestable de Llampaies i autor de diversos textos teatrals representats per la mateixa companyia. Director de la Cia. de Menor Quantia del teatre del Col·legi d'Advocats de Figueres. Dibuint de vaixelles sobre escriptures. Ha fet diverses exposicions a Barcelona, l'Escala, Figueres, Sant Esteve de Sesrovires, Platja d'Aro, La Bisbal, Lleida, etc.

LIBERPRESS

Diputació de Girona

2022

1822-2022

Edició i disseny:

Oficina de Difusió de la Diputació de Girona

Font de les biografies dels premiats
(modificada): Viquipèdia

Altres textos: Associació LiberPress

Assessorament lingüístic i correcció:

Serveis Lingüístics de la Diputació de Girona

DDGI203
DEMARCACIÓ SOSTENIBLE

PREMIS
INTERNACIONALS
LIBERPRESS
2020-2021
Edició ESPECIAL

LIBERPRESS

Diputació de Girona

1822-2022

#Liberpress www.premisliberpress.cat